

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ**

**НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ЛІСОВОГО
І САДОВО-ПАРКОВОГО ГОСПОДАРСТВА**

**НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ЛІСІВНИЦТВА ТА ДЕКОРАТИВНОГО
САДІВНИЦТВА**

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ

УЧАСНИКІВ

**МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«СТАЛЕ УПРАВЛІННЯ ЛІСОВИМ КОМПЛЕКСОМ ТА
ЗБАЛАНСОВАНИЙ РОЗВИТОК УРБОЛАНДШАФТІВ»
(27 березня 2018 року)**

КИЇВ – 2018

ПРОБЛЕМАТИКА РЕНОВАЦІЇ ІСТОРИЧНОГО ЦЕНТРУ МІСТА КИЄВА

Н.Е. Ружицька, аспірант,

І.О. Сидоренко, кандидат біологічних наук

Національний університет біоресурсів і природокористування України

Архітектурно-просторова композиція міста Києва складалась протягом усієї його півтори тисячолітньої історії. Її основу було закладено самим місцем розташування – наявністю великої ріки, могутнім прибережним рельєфом правого берега з характерними топографічними слідами ерозійних процесів і локальною гідрографією: заплави Дніпра, долини річок Хрещатик, Либідь, Клов, Глибочиця, Сирець та ін. [1].

Силует правобережної частини Києва має виразний сакральний колорит. Крім того, у межах центральної частини міста зосереджено понад 90% об'єктів культурної спадщини, що свідчить про необхідність грамотного підходу до вивчення та оцінки даної території. Проте, з плином часу інтенсивна забудова центральної частини Києва та намагання пристосувати обмежену територію під потреби адміністрації та бізнесу призвели до витіснення функції історичного центру міста. Це створює загрозу для подальшого збереження історичних об'єктів, адже вони є не лише вагомою складовою національної культури, але і можуть значно покращити економіку міста, шляхом залучення туристів та жителів міста до цих об'єктів. Тому, варто детально вивчати історико-культурну, ландшафтно-просторову та композиційно-художню цінність історичного центру міста.

Аналізуючи за картографічними даними історико-архітектурний опорний план територіального розвитку м. Києва можна зробити висновок про активний розвиток міських територій навколо його історичного ядра (рис.). Проте, такий розвиток міського середовища на жаль часто ставить під загрозу знищення найдавніших культурних шарів. Так під загрозою зникнення у Києві опинилися більшість об'єктів історико-культурної спадщини першого періоду X-XIII ст. Зокрема, Град Кия та Десятинна церква.

Найбільш цікавим у історичному сенсі і проблемі збереженості об'єктів є перший період X-XIII ст. розвитку міської території, який

відноситься до епохи князів Володимира, Ярослава, Ізяслава, Святополка. У даний історичний період сформувалось міцне підґрунтя унікальної функціонально-просторової та об'ємно-просторової структури та загальноміської панорами Києва – з характерним ритмом, масштабом, системою доміант міського центру.

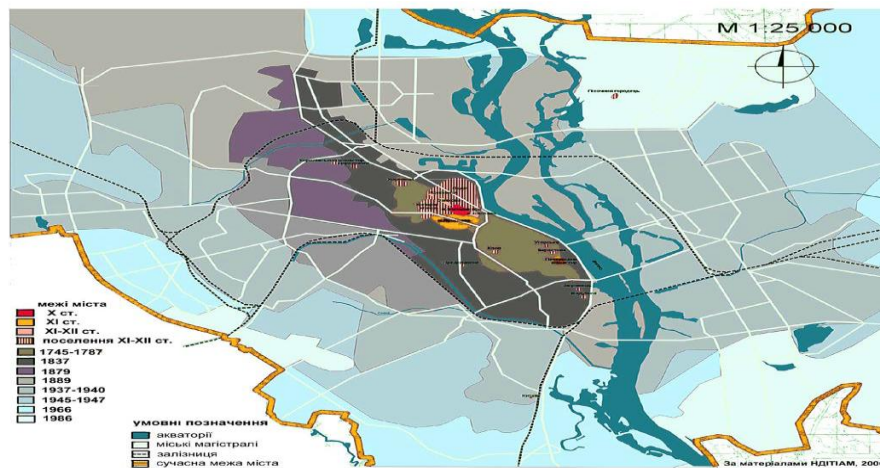

Рис. Територіальний розвиток м. Києва [1]

Дані об'єкти потребують особливої уваги у зв'язку з необхідністю їх виявлення та вирішення проблем щодо їх збереженості, та вдосконалення охорони. Проведення спрямованих наукових досліджень мають стати підґрунтям для вирішення питань реставрації, консервації і адаптації об'єктів культурної спадщини на основі комплексних програм з використанням зарубіжного досвіду.

Перераховані заходи сприятимуть подальшій вдалій інтеграції в міське середовище та популяризації культурної спадщини, а використання сучасних інформаційних технологій та організація обслуговування призведуть до розвитку культурного туризму на основі використання відреставрованих і введених в культурний обіг об'єктів культурної спадщини.

Отже, збереження вцілілих історичних ансамблів і комплексів Києва та забезпечення умов їх гармонійної функціональної і композиційної взаємодії з новою забудовою і міською транспортною мережею становить найважливішу мету реновації історичного центру.

Список використаних джерел

1. Пламеницька О. А., Григор'єва Ю. О., Комарова Г. О., Панченко О. А., Корольонюк С. С. Історико-архітектурний опорний план м. Києва. Генеральний план м. Києва. Київ, 2015. Т. VIII. 266 с.